

POHJAMUTA

1/2001

Saaristomeren Sukeltajat ry.

Tervehdys!

Laitesukelluskurssille on ilmoittautunut kymmenkunta uutta seuralaista, pohjamuta ilmestyy vuoden alussa, seuran järjestämä retki Egyptiin lähtee maaliskuussa ja uusia junioreita on ollut mukana toiminnassa vuoden alusta. Vuosi on siis alkanut seuramme toiminnassa vilkkaana ja toivottavasti myös jatkuu samanlaisena.

Uutuuksina toimintaamme on johtokunta kaavaillut seuramme nettisivujen valmistusta, suuremman kumiveneen hankintaa ja seuran liittymistä DAN:iin sponsorijäsenenä. Nettisivumme ovat roikkuneet pitkään kesken-eräisinä ja ne eivät enää vaadi suurta panostusta, saamme ne toivottavasti valmiiksi maaliskuun loppuun mennessä. Uuden suuremman kumiveneen hankinta tukialuksen puuttuessa luo mahdollisuuden kehittää seuramme retkitoimintaa Saaristomerellä. Lisäksi sen avulla voimme järjestää retkiä myös junioreillemme. DAN, Divers Alert Network, on organisaatio, joka toimii laitesukelluksen turvallisuuden parantamiseksi. He ylläpitävät tutkimustoimintaa sukellukseen liittyvissä fysiologisissa ongelmissa ja tarjoavat ensiapu- ja hapenantokoulutusta. Lisäksi järjestön henkilöjäsenet ovat oikeutettuja maailmanlaajuiseen vakuutukseen, joka korvaa sukellus-onnettomuuksiin liittyviä hoito-, kuljetus-, ja järjestelykuluja. Jäsenyys tarjoaisi seuralle mahdollisuuden liittää sukelluskursseihin ensiapuopetusta, pakollista P2 tason sukeltajalle, johon SUSL:n koulutusohjelmat eivät anna mahdollisuuksia.

Seuramme junioritoiminta on viime vuosina ollut hiljaista. Nyt olemme kuitenkin saaneet uuden norpparyhmän mukaan toimintaan, josta suurkiitokset juniorivastaavalle. Noora kuitenkin vetää ryhmää tällä hetkellä yksinään ja tarvitsee välttämättä toisen innostuneen vetäjän seurakseen. Toivoisinkin **yhteydenottoja** ihmisiltä, joilla olisi aikaa (ti ja to iltaisin) ja innostusta olla mukana luomassa seuramme junioritoimintaa. Aikaisempi kokemus tai osaaminen ei ole välttämätöntä, seura kouluttaa uusia vetäjiä ja kouluttajia tarvittaessa. Ja nyt tarvitsisimme kipeästi **uusia junioritoiminnan vetäjiä** ja laitesukelluskouluttajia.

Petri

Loppiainen

Vuoden 2000 pikkujouluja ei saatu mahtumaan aikatauluihin ennen joulua. Liekö ollut pulaa sopivasta paikasta? Ristoreipas valitsi uudeksi paikaksi m/s Aspön ja ajan-kohtaksi loppiaisen. Jouluhan loppuu loppiaisenä. Aikataulun mukaan Aspö ei liiku loppiaisenä, niinkuin ei muinakaan kaksoispyhinä. Yleensä tauot pidetään Turun päässä, mutta pari kertaa vuodessa, kuten nyt loppiaisenä, on paussi Utössä.

Suoja-alue

Samalla voitiin viettää myös sukelluskauden 2001 avajaisia. Sekä testata uusimpia lakeja. Utön suoja-alueella sukeltaminen on vuoden alusta luvanvaraista kaikille rotuun, sukupuoleen, uskontoon, ammattiin ja EU-kansalaisuuteen katsomatta tasapuolisesti. Vaikka

lupahakemuskaavake laitettiin virallisesti jakoon vasta vuoden alussa, oli Risto saanut paperit jo joulukuun puolivälissä. Luvan numero on 2. Kenellähän on ykkönen??

Mikään ei ole niin tylsää, kuin lukea juttua, jossa kaikki menee putkeen. Leffoissakin aina pahikset tekee rainasta katsomisen arvoisen.

Alku aina hankalaa

Tämäkin reissu alkoi lupaavasti. Lähtö oli tyssätä alkuunsa. Saa-
vuimme Nauvon lossille juuri kun 17.30 lossi oli lähtenyt. Toinen lossi tuli rantaan, tyhjensi lastinsa ja pisti lapun luukulle: "toinen lossi käytössä". Meille kerrottiin, että kuski tulee töihin sunnuntaina!

Aikamme ilmoitustaulua tutkailtuamme löysimme myös Pargas-

Nagu -lossin aikataulun: seuraava lossi lähtee klo 18.15. Siis samaan aikaan kuin m/s Aspö- Pärnäisistä. Järkeilimme, että jos Aspö ei meitä odota, voimme aina viettää viikonlopun Pärnäisissä.

Kiitos kännyköiden, saimme sanan Aspöön ja lupasivat odottaa.

Lossikuskit autoivat meitä pääsemään saaristolaištunnelmaan: koska pääsimme ensimmäisinä lossille, oli vain oikeus ja kohtuus, että pääsimme viimeisinä pois. Koko jonon ohittaminen pakun ja traileerin yhdistelmällä ei ollut kovin realistinen vaihtoehto.

Niinpä ajoin kiltisti jonon viimeisenä Nauvon keskustaan asti. Sen jälkeen oli enää yksi pimeäsokeutta poteva sunnuntaiautoilija edessä. Ohituksen jälkeen päästiin normaaliin matkavauhtiin. Pelkääjänpaikalla Ristoreipas kiemurteli välillä. Kapean ja märän asfaltin olennon keskiviiva ilmeisesti vähän ahdisti, oikealta puolelta.

Ääneen ihmeteltiin jään puuttumista ajoradalta. Löytyihän sitä vihdoinkin, Pärnäisten rantaluiskalta. Auto kuitenkin kääntyi ennen Aspöön kylkeä. Lastin purussa eniten aikaa taisi viedä parkkipaikan etsintä. Lopulta auto piti jättää avarausvallin taakse.

Loppuilta meni taloksi asettumiseen, saunomiseen ja maksan indusointiin.

Keikalle lähti pääasiassa vuosien varrella m/y Sorjossa sekoillutta porukkaa, osa ei ollut koskaan ta-

vannut toisiaan, osa jo toisensa täysin unohtanut.

Kaikilla ei ollut sukekamoja matkassa lainkaan, ilmeisen hyvin silti viihtyivät. Tai sitten sen takia.

Toisilla oli kamat kyllä matkassa, mutta syystä tai sitten siitä toisesta ei sukeltamiseen riittänyt aikaa eikä intoa.

Aarteenetsintää

Gone with the wind olivat haaveet Parkista, mutta olihan meillä kumivene. Saimme Busterin lainaksi. Ilman sitä sukelluksia tuskin olisi saatu aikaiseksi yhtä enempiä.

Kohteeksi valikoitui ilman enempiä pohdiskeluja Finskärin posliinirinne. Osa porukkaa meni Klaralle. Vesi oli lämmintä, 7°, ja näkyvyyttä yli 10 metriä, syvemmällä. Vaikka päivä oli jo kukonasekeen pidentynyt talvipäivänseisauksesta, oli valo silti varsin niukkaa. Ilman lamppuja olisi hohto ollut poissa. Hiekkapohjaa tutkailtiin 25 metrissä, josko sieltä sittenkin löytyisi ehjä kuppi...

Sukelluksen jälkeen huomattiin, että kompuran imuletku oli jäänyt autotalliin. Kakkossukellukselle lähdettiin ilmaa maistellen. Kukaan ei kuitenkaan valittanut päänsärystä ennen sunnuntaita.

Kaksi puolen tunnin sukellusta näin suurella porukalla oli mielestäni ihan hyvin. Loppiaista ja pikkujouluahan sitä oltiin lähdetty viettämään.

Tikulla silmään

Lauantai-illasta ei selvitty ilman vanhojen muistelua. Pääsin taas kiusaamaan läsnäolijoita dioillani (kerho ei ollut vielä auennut, eli pakopaikat olivat vähissä). 1,5h

interaktiivista audiovisuaalista showta = keskinäistä "kehumista".

Diashown jälkeen oli aika mennä kerholle. Tikkataulun ääreen kerääntyi toistakymmentä illanviettäjää. Killeri oli illan peli. Ensimmäisen pelin voitti Saara 11v. Toisen peli jäi kesken aamukolmelta.

Sunnuntaiamu valkeni aivan tyyneenä lumihiihtaleitten leijaillessa hiljaa taivaalta. Myös laiva oli hiljainen.

Seuraavaksi suuntana Tukkiholma maaliskuussa.

Merihessu

UUSI SEURAVERKKARI !!!

SEURA ON HANKKIMASSA UUSIA SEURA-ASUJA.

Valitsimme toimittajaksi Parsal Oy:n Kuopiosta. Pystyimme näin itse suunnittelemaan oman verryttelyasumme ja saimme silti kilpailukykyisen tarjouksen. Pyysimme myös tarjousta ns. kesäasusta.

HINNAT

Verryttelyasu		365 mk
Kesäasu:	Paita	145 mk
	Shortsit	135 mk
Tuulipuku		490 mk

**JOS OLET KIINNOSTUNUT KYS. ASUISTA TEE
TILAUKSESI ALLEKIRJOITTANEELLE
VIIMEISTÄÄN 16.3.2001!!!!**

**Jos olet epävarma asujesi koosta,
voit käydä kokeilemassa asuja
Ritva Seppälän luona Kaarinassa.
P. 333 3333 (sovithan tapaamisesta)**

**T: Saaristomeren Sukeltajien puolesta
Annika
P. 040-762 7867**

Vietimme sukelluskauden avajaisia 5-7.01.2001 Utön saarella. Matkaan lähti 25 sukeltamisesta kiinnostunutta henkilöä. Talviselle reissulle lähti myös artikkelin kirjoittaja Irlantilainen Kevin O'Brien (Ph.D Marine Zoology). Kirjoitus julkaistiin myös Irlantilaisessa sukellusalan julkaisussa. Kohteen ollessa suoja-alueella jouduimme hakemaan luvat Saaristomeren Meripuolustusalueelta. Lu-

van hakeminen oli yllättävänkin helppoa. Lupa tuli yhdeksi vuodeksi seurалlemme muutamassa päivässä! Hienosti hoitui myös muutamat jälki-ilmoittautuneet; nimet faxilla lisättiin lupapaperiin. Puhelimitse sitten paikanpäällä ilmoitimme niiden 18 henkilön nimet jotka menivät veden alle.

Risto

Vieraan silmin Utössä

Itämeressä, Suomen länsirannikolla sijaitsee saarien täplittämä vesi alue, jota rajoittaa pohjoisesta Pohjanlahti ja etelästä varsinainen Itämeri, jota kutsutaan saaristomereksi. Kirjaimellisesti käännettynä tällä "saarien merellä" on yli 25.000 erimuotoista ja kokoista saarta ja luotoa eksoottisine nimi-neen kuten Utgrynnorna (Oot-grin-

norna) ja Fjärdsjär (Fyard-share), nimet ovat peräisin menneisyydestä.

Keskisyvyyden ollessa ainoastaan 23m (syvin kohta 146m) tämä alue tarjoaa uskomattoman monipuolisen tarjonnan erilaisia sukelluskohteita mm. hylkyjä erityisesti loppusyksystä, jolloin näkyvyys on parhaimmillaan. Veden lämpötila

saavuttaa tyypillisesti noin 18°C, ei mitenkään trooppinen, mutta kuitenkin erilaista kuin Irlannissa.

Joka tapauksessa sukeltaminen Itämeressä voi olla ongelmallista. Talvikuukausien aikana, jolloin näkyvyys on usein hyvä, meri voi olla jään peittämänä jopa 100 päivää!! Kylmä ilma ja viima voi myös viedä mennessään kaiken hauskuuden ollakseen "rantavahtina". Jokien kuljettamat valumisvedet vähentävät näkyvyyttä erityisesti rannikoilla keväisin. Myös alentuneen suolapitoisuuden johdosta 5-6% (normaalisti Irlannissa 33-35%) eliöstö ei ole yhtä monipuolista kuten normaalisti voi havaita Carraroe:lla tai Killary Harbour:ssa talvisukelluksella. Kumminkin kaksi viikkoa sitten kollegani Petri Vahteri tarjosi ystävällisesti mahdollisuuden viikonloppureissulle ulkosaaristoon ja tartin tilaisuuteen. Petri on Saaristomeren sukeltajat Ry:n jäsen ja

sukeltanut jo vuodesta 1981. Petri oli reilu ja lainasi minulle tyylikkäästään varusteet, tosin villaisesta nallepuvusta en ollut niinkään varma. Se ei mitenkään silmiä hivellyt, mutta toisaalta kerjäläiset eivät yleensä ole valkkaajia!

Seura käyttää yhteysalus Aspö:tä tukialuksenaan, joka ajaa päivittäin asutuille saarille saaristossa. Me lähdimme reissulle perjantai ilta-päivällä. Päämääränämme oli yksi uloimmista saarista nimeltään Utö (Ootuh), joka on myös sotilastuki-kohta. Ulkona oli pimeää jo noin klo 15 mennessä, (Jotain, johon tottuu asuessaan Suomessa) ja menomatka oli muutenkin tapahtumaköyhä laivan halkoessa tietään saarten välissä. Joku saattaisi ihmetellä miten ihmeessä täällä mentiin menneinä aikoina ilman tutkaa, kaikua ja GPS:ää. Kannen alla muutamat seuran jäsenet olivat jo tarttuneet konjakkipulloihinsa. (ilmeisesti aivan kaikki eivät aikoneet sukeltaa viikonlopun aikana) Minä ja tyttöystäväni toivotettiin pian tervetulleiksi kertomalla tarinoita hylyistä ja pelastautumisista kuin myös muutamista aarteista, joita muutamat sukeltajat olivat "pelastaneet". Saapumisen aikoihin noin neljä tuntia lähdön jälkeen juhlat päättyivät todelliseksi swingeiksi, lauluinen ja saunomiseen; päädyimme lopulta nukkumaan noin 01-02 maissa, mutta suomalaiset jatkoivat edelleen täydellä höyryllä.

Aamiaisella muutamat sukeltajat ryhmittäytyivät päivän sukelluksille. Irlantiin verrattuna monella sukeltajalla oli kumiset kuivapuvut, jotka hämmästykseni olivat veto-

ketjuttomia. Yläosa puetaan ensin tiivisteiden syntyessä kasvoille ja jalkaosa vedetään sitten päälle. Keskivartalon kohdalta nämä osat ovat päällekkäin, rullataan yhteen ja ne muodostavat tiiviin liitoksen kuten kajakkilaisten kuivakassissa. Yksinkertaista ja toimii hyvin, vaikka käyttäjät näyttivät jättiläiskortsuilta! Kokokasvonaamarit ovat myös suosittuja, johtuisikohan kylmästä vedestä? Vaikkakin vesi oli 4°C ja purevaa, se ei ollut sietämätöntä tavallisella maskillaan. Suunnitelmana oli sukeltaa läheisellä hyllyllä Park Victoryllä, mikä upposi 1940-luvulla. Kuitenkin keli oli aivan liian kovaa ja jouduimme jättäytymään suojan puolelle.

Ensimmäinen sukellus oli mielenkiintoinen monestakin syystä, ensinnäkin käytin ensimmäistä kertaa parinarua. Oletin sen olevan todellinen haitta, mutta melkoisen vähäisellä yrittämisellä nautin sukeltamisesta, ilman että minua olisi kiskottu kuin perunasäkkiä. Elä-

mää ei ollut kovinkaan paljon nähtävänä, pikkuinen kampela sukelluksen alussa, punakampela luulisin ja jokainen kivi sisinsimpukan (*Mytilus edulis*) peittämänä. Merenpohja oli hiekkainen, siellä risteili lukuisia kaapeleita ja tekivät navigoinnin mielenkiintoiseksi parilleni Pasille. Tämä oli ensimmäinen sukellukseni yli puoleen vuoteen. Oli outoa etten johtanut sukellusta mutta mahtavaa olla taas vedessä. Parasta oli etten paellut, paitsi liikuttaessa sukelluspaikkojen välillä, kun kylmä viima ja roiskeet tekivät päälaelenni jäätelökuorrutuksen.

Pikaisen pullojen ja masun tankkausten jälkeen olimme jo toisella sukelluksella. Pudottauduimme puiseen laivan hylkyyn, joka oli noin yhdeksässä metrissä. Runko oli noin 20m pitkä, mutta siellä ei ollut paljoa nähtävää paitsi kansilaudoitusta. Kun oli myöhäinen iltapäivä, valoisuus oli vähintäänkin tummenemassa ja antoi koko hyllylle synkän vaikutelman. Odotin näkeväni ravun tai meriankeriaan

pään pilkottavan halkeamasta, mutta näin ainoastaan äyriäisiä, jotka ovat tyypillisiä tällä kohdin Itämerellä. Suomalaiset kutsuvat sitä kilkiksi (Saduria entomon lat.) se näyttää puutäiltä ja on harmaan valkoinen, paitsi että on huomattavasti suurempi. Voipi olla sukeltajien juttuja, mutta jotkut väittävät, että niitä voi olla 15 cm mittaisia-kin!! Onneksemme ne ovat ainoastaan haaskan syöjiä kuolleille kaloille ja muille mädäntyville aineksille. Aivan liian pian parini oli peukku pystyssä merkiksi pintaan nousulle ja palasimme tukikohtaan pienellä zodiacillamme.

Sinä iltana menimme tukevan illallisen jälkeen Petrin ja Pasin kanssa saunaan. Se on kyllä erinomainen keino päästä eroon vilusta ilmapäiväsukellusten jälkeen. Irlannin sukelluskeskukset huomioikaa tämä!!

Tämän jälkeen meidät kutsuttiin paikalliseen, jossa (muutama!!) olut kulutettiin ja noin kahden maissa kaatauduimme levolle. Sunnuntaina Aspö jätti Utön taakseen noin puolen päivän aikoihin ja palasi takaisin saariston halki. Yöllä oli satanut rankasti lunta ja näkymä oli uskomaton. Kaikilla saarilla, pienillä ja suurilla oli päälään paksu valkoinen mantteli, mikä sai ne näyttämään vähän niin kuin jäävuorilta kauempaa katsotuna. Olin ollut täällä jo aikaisemminkin syyskuussa kirkaassa auringonpaisteessa sinitaivaan alla ja nyt kaikki näytti täysin erilaiselta, niin henkeäsalpaavan kauniilta. Aika pian olimme takaisin Korpsoon laiturilla tavarat pakattuina jäähyväisiä jättäen lumipallojen lentäessä ja hetken kuluttua suuntasimmekin jo kohta kotia kohden.

Kevin

Kuva Pyhäinpäivän reissulta

SUKELTAMINEN SUOJA-ALUEELLA SAARISTOMERELLÄ

Aluevalvontalakea muutettiin 1.1.2001. Uusi laki rajoittaa mm. laitesukellusta suoja-alueella. Lupa tarvitaan sukeltaessa Kemiön, Öron, Utön, Gyltön, Houtskärin ja Pansion suoja-alueilla.

Suoja-alueen sisällä tapahtuvaan laitesukellukseen siis tarvitaan lupa. Mikäli sukellaan tiettyyn, tarkasti määriteltyyn kohteeseen, esim. Park Victory ei se pääsääntöisesti aiheuta ongelmia luvan saamiselle. Pintasukellukselle (snorkkeli) ei lupaa tarvita.

Lupa voidaan myöntää seuramme jäsenille vuodeksi kerrallaan. Tällöin lupaan tulevat kaikki seuran jäsenet. Seuran jäsen on kuitenkin tarvittaessa pystyttävä todistamaan henkilöllisyytensä ja esittämään myönnetty lupanumero.

Suoja-alue on yleensä sotilasalue, johon liittyy 100 metrin lähestymiskiello. Alue on merkitty maihinnousun kieltävillä kylillä. Tämä rajoittaa myös ankkurointia alueella.

Kuka luvan myöntää?

Saaristomeren Meripuolustusalue, Turku.

Kuka luvat hakee?

Seuramme puolesta Risto **kaikille seuramme jäsenille**.

Mistä saa hakemuksia?

Sotilaspiirien esikunnista, netistä, minulta.

Entä uusi sukeltaja tai vierailija?

Lisätään lupaan joko puhelimitse tai faxilla.

Kuinka nopeasti?

Lupaa on haettava 6 vrk aikaisemmin toimintaa.

Eikö nopeammin?

Lupaan voidaan lisätä nopeasti lisänimiä.

Mistä lisätietoa?

www.mil.fi

Sukeltaminen muilla alueilla?

Luvan myöntää esim. Hankoon Suomenlahden Meripuolustusalue.

Kerrottakoon että seurалlemme on Utön alueelle lupa jo myönnetty noin 50, niille sukeltajalle, jotka olivat vuoden 2000 aikana olleet jollakin seuran reissulla. Lupahan tarvittiin Loppiaisen 5.-7.2001 reissun takia. Tämän luvan numero 02.

Risto reissuvastaava

Tiedonantoja

Meillä on siellä kompurahuoneessa ilmoitustaulu, johon saa laittaa tiedonantoja esim. **myyn ja ostan** -ilmoituksia. Käyttäkää hyväksenne.

Nettisivut

Seuran nettisivut: saaristomerensukeltajat.fi

Seuran kotisivuja valmistellaan kovalla tohinalla.

Tämäkin Pohjamuta ilmestyy sähköisesti luettavaksi.

E-mail

Jos haluat mukaan seuran sähköpostijakeluun, lähetä sähköposti-osoitteesi Ristolle risto.vesterinen@raisio.fi

Tietopankista <http://www.hylty.net/> löytyy mielenkiintoista tietoa haaksirikkoista ja hyllyistä kiinnostuneille pongareille. Meidänkin seuran ihmisillä on sormensa tässä pelissä.

Sukellusluvut suoja-alueille

Sukellusluvut suoja-alueille hoitaa seura. Tälle vuodelle haettu lupa koskee n. 50 sukeltajaa. Sukelluslupa-asioissa voit kääntyä Riston puoleen.

Paineilmaa Linnankiinteistöstä

Juhan Herttuan puistokatu 21, kellarissa

Seuramme jäsenet saavat paineilmaa (200 bar) omaan käyttöön Linnankiinteistön kellarista arkinen klo 6.00-18.00

Huom.

Jos muutat, ilmoita uusi osoitteesi seuralle, rahastonhoitaja Petteri Aholle puh: 050-573 0399 sekä liitolle. Liitolle siksi, että saat sukeltajalehden. Liitto puh: 09-3481 2258

Impivaaran uimahalli

Sukeltajat

Sukeltajille on syväallas varattuna joka keskiviikkona kello 20.30 alkaen. Hallilta pitää ostaa lippu altaalle ennen klo 20.00

Uppopalloilijat

harjoitukset ti ja to 20.30- muista lippu.

Norpat

Harjoitukset tiistaisin ja torstaisin klo 19.30-21.30.

Seura kaipaa aktiivisia vetäjiä norpille ja kuuteille. Ota yhteyttä!!!!

!! TURUN TARJOUKSET !!

<p>200 bar PULLOT 10 /12 /15 litraa 1.300,-</p>	<p>Suunto SPYDER kello / tietokone 2.000,-</p>	<p>Polar 905 KUIVAPUKU vain 3.500,-</p>
<p>200 bar KUIVAPUKU Viking Extreme 3.500,-</p>	<p>Ursuk A1 KUIVAPUKU 3.500,-</p>	<p>Ocean Reef KOKOMASKI 1.000,-</p>
<p>FinFill ALUSPUKU 700,-</p>	<p>Citizen Promaster KELLO 450,-</p>	
<p>Elite 50 W VALAISIN 1.600,-</p>	<p>SUKELTAJAN-lippu 50,-</p>	
<p>TeknoPro Kevlar LIIVI 1.500,-</p>	<p>Uutuus! Lite VALOMASKI 500,-</p>	
<p>Jetream, Cyklon, Triton Oceanic Delta/Alfa REGUT 300 bar 1.500,-</p>	<p>Omer AVORÄPYLÄ Igarus 200,-</p>	
<p>Torpedo SKOOTTERI 5.000,-</p>	<p>Abus MASKI+SNORKKELI 200,-</p>	
	<p>Spare Air PULLO/REGU 0,5 l 1.500,-</p>	

TERVETULOA TUTUSTUMAAN SUKELLUSKAUPPA-AUTOOMME !

Soita autoon
050 517 83 51

**EHKÄ SUOMEN EDULLISIN
SUKELLUSVÄLINEKAUPPA !**

Wasser Spielen

Sulkavantie 218, JUVA
puh. 015-452 902, 050-517 8351

KAUPALLISET EHDOT: käteiskauppa, matkahuolto tai postiennakko, Posti/matkakulut lisätään hintoihin.
Hinnat sisältävät ALV 22%. Takuut/korjaukset: WASSER SPIELEN. Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään. TUOTEKUVIA NETISSÄ: http://members.tripod.com/~wasser_spieln

TURUSSA JOKA KUUN ENSIMMÄISENÄ TORSTAINA

SEURAN YHTEYSTIETOJA VUODELLE 2001

**Puheenjohtaja,
Koulutusvastaava**
Petri Vahteri
Peltopohjankatu 31
21280 Raisio
puh: 040-540 6943

Retkivastaava
Risto Vesterinen
Rojolantie 12
20380 Turku
puh: 02-255 0194
050-556 4515

Kalustovastaava
Jokinen Pasi
Crichtoninkatu 4 A 7
20100 Turku
puh: 040-555 9403

Uppopallovastaava
Ari Peltonen
Hjeltinkatu 1 C 18
20380 Turku
puh: 045-672 2799

Paineilma-asema
Linnakiinteistö
Juhana Herttuan Puistokatu 21
avoinna arkisin 6.00-18.00

**Rahastonhoitaja,
Jäsenrekisteri**
Petteri Aho
Kivikartiontie 11 D 101
20720 Turku
puh: 050-573 0399

Sihteeri
Marko Korpialho
Sorvarinkuja 1 B 7
21380 Aura
puh: 040-502 1006

Juniorivastaava
Noora Laitinen
Parolanpolku 6 C 92
21360 Turku

Lehden toimitus
Petteri Aho
Päivi Jokelainen

Postiosoite:
Saaristomerén Sukeltajat
PL 800
20101 TURKU

UWATEC
SWISS MADE

**Täyttää huomisen
 vaatimukset jo tänään**

Aladin Air

Aladin Pro

Aladin Nitrox

Aladin Data Trak & Memo mouse

Uwatec digital ajastin

**Maahantuonti
 ja myynti**

FINN-SUIT
 SUKELLUSLIIKE

HELSINKI Pajalahdentie 9
 puh. (09) 692 2358
 fax (09) 692 7203

TURKU Humalistonkatu 13
 puh. (02) 251 8747
 fax (02) 251 8747